

SFÂRȘITUL LUMII va fi oare mâine?

Întrebarea nu este nouă. Dintotdeauna, teama unei nimiciri totale a chinuit pe oameni.

Pe la anul o mie al erei noastre, lumea occidentală pare că a trăit această panică superstițioasă. Ce teamă la apropierea datei socotită a fi rînduită de destin! Cîte atitudini înfricoșate, exploatate de cei care profitau de acel timp! Anul o mie a trecut, anii și-au reluat cursul, toate temerile s-au risipit și oamenii au început să trăiască la fel ca mai înainte.

De atunci s-au răspîndit multe profeții asemănătoare, care pentru un timp i-au făcut pe unii să tremure și pe alții să-și bată joc. Descoperirile din ultimul timp, progresele mari ale științei preocupă pe oameni. Și unii se întreabă dacă omul, acest *născocitor care învață mereu*, va ști să se oprească la timp, ca să evite catastrofa finală pe care ar risca s-o dezlănțuie. O astfel de catastrofă ar putea însemna sfârșitul lumii noastre sau în orice caz al vieții de pe această planetă!

Cînd?

Biblia, care ne vorbește despre subiectul acesta înspăimîntător, nu precizează nici o dată și nimeni nu poate să întemeieze pe ea precizări: ele sînt rodul închipuirii. Însă ea vorbește despre timpuri grele, de zilele din urmă și de un ceas de la urmă, ca să ne arate caracterul moral al oamenilor din ultima generație. Chiar și printre cei care poartă numele de creștini, mulți nesocotesc harul, se împotrivesc lui Dumnezeu, nu primesc mărturia pe care El o dă despre Fiul Său care S-a jertfit pentru mîntuirea lumii. Ei vor merge din rău în mai rău, așa ne spune Scriptura (2 Timotei 3.13). În loc să-și mai amelioreze starea, omenirea se degradează tot mai mult și se îndreaptă spre pedeapsa care o așteaptă.

Cum?

În limbajul simbolic al Apocalipsei, Biblia anunță *judcățile îngrozitoare care vor urma după perioada de acum a răbdării lui Dumnezeu*. Oamenii „*își vor da sufletul de teamă*” „*vor huli pe Dumnezeul cerului*”, care totuși pînă la capăt îi va chema la pocăință pe oameni ca să-i scape de pedeapsa veșnică. Da, Cuvîntul lui Dumnezeu descrie în tablouri ușor de înțeles, trăsăturile de seamă ale evenimentelor viitoare, lată, de exemplu, ce citim în 2 Petru 3.7-10:

„Cerurile și pămîntul de acum sînt păzite și păstrate, prin Cuvîntul Său, pentru focul din ziua de judecată și de pierzare a oamenilor nelegiuîți... Dar Domnul are o îndelungă răbdare față de voi și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință. Ziua Domnului însă va veni ca un hoț; în ziua aceea, cerurile vor trece cu un zgomot șuierător, iar elementele aprinse de mare căldură se vor topi și pămîntul cu toate lucrările de pe el vor fi arse.”

Sfârșitul lumii, va fi oare mâine?

Deci Biblia, ridicînd vălul, ne spune că universul pe care-l cunoaștem va dispărea deodată într-o vîlvătaie uriașă, pe scară cosmică, și va urma judecata de la urmă, descrisă în Apocalipsa 20.11-15.

Viitorul acesta este înspăimîntător și ne obligă să ne gîndim cît de trecătoare este existent noastră aici pe pămînt și să fim în rînduială cu Dumnezeu, mai înainte de a-Și arăta El mînia!

Dacă nouă ni se pare acum că El ar fi nepăsător față de rău, față de suferință și față de nedreptate, să știm că El își va dezlănțui mînia pentru toate acestea. Dar pînă atunci Dumnezeu nu încetează să atragă pe oameni la El, ca să fugă de această mînie, să primească iertarea pe care o dă El și pacea care vine de la El.

Mai mult decît gîndim, ceasul a înaintat pe cadranul istoriei. În timpul perioadei grele în care trăim, Satan hărțuiește și amăgește pe oamenii pe care îi duce la pierzare. Dar și în acest timp, Dumnezeu care cunoaște viitorul, sfîrșitul a toate, ne aduce aminte fără încetare, prin Cuvîntul Său, că astăzi este ziua mîntuirii.

O chemare

Dumnezeu însuși ne prezintă mîntuirea Sa împlinită în Fiul Său, Isus Hristos. Nu L-a jertfit pe El pentru noi? N-a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor? Isus Hristos S-a adus El însuși ca răscumpărare pentru noi. „*A făcut pace prin sîngele crucii Lui*” (Coloseni 1.20). Mîntuirea aceasta a lui Dumnezeu este și pentru tine, dacă, fugind de mînia viitoare, te încrezi în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu, care a murit pentru greșelile noastre și a înviat pentru îndreptățirea noastră.

Nu căutăm să înfricoșăm pe nimeni, căci nu teama de iad, ci dragostea lui Dumnezeu ne poate îndruma spre viața veșnică, care este în Persoana Domnului Isus Hristos. Isus a zis: „Eu sînt Calea și Adevărul și Viața” (Ioan 14.6).

„Cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători față de o mîntuire așa de mare?” (Evrei 2.3).